

Σουφλι. 1938. Δύστρος

Δύστρο 20

«Σουφλιή Γραμμή», 1938

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΑΠ' ΤΟ ΣΟΥΦΛΙ

ΣΟΥΦΛΙ (Του άναπαυμένου μας) — Φαντάζομαι πως πολλοί σε άκουσμα της άπόμερης αυτής πόλης, πεταγμένη σε μια γωνιά της Νέας Ελλάδος, θα έφυγε να διαβούν άπ' αυτή σε χρόνια περασμένα ή έτυχε με οποιοδήποτε τρόπο να τη γνωρίσουν στο παρελθόν, φαντάζομαι πως μπρός τους θα φέρνουν τη χαρούμενη πόλη, με τη γιορτάσιμη όψη με εναπομείνη καρδιά και την αμυγδαλωτή εσοχή των Σουφλιωτών. Μά πώς τα χρόνια και να έχουν θαφτεί στο παρελθόν και δεν άφησαν τίποτα παρά την άναμνηση της επαρχίας της που ζεται να τρανώσει τη σημερινή δυστυχία.

Όσοι έξερουν το Σουφλί από τον τρανό πόλεμο, πιστεύω πως θα ζουν την ίδια ιδέα και για την κορινή του Σοφ. Με δυστυχώς τώρα δε μένει το ίδιο κι' ο χρόνος που πάει άγύριστος όλο κι' έρχεται με νέα μορφή.

Το Σουφλί τότε ήταν άγκαλιασμένο άπ' τη χαλή Σοφ, ήταν εύπορο και εύτοχισμένο και μ' εύκολία και πάντα νικηφόρο αντίκρυσε της άναποδιές στο δρόμο του...

Μά ύστερ' άπ' τον τρανό το σάλο που έλαττας στο 1914 και δε χρειάστηκε παρά 6—8 χρόνια για να γαληνέψη το Σουφλι πιά δε βρισκόταν στη πρώτη του δύναμη. Είχε τσακιστή μέσα στη θύελλα κείνη κάτω άπ' το Βουλγαρικό Σοφ, και σαν μιά μέρα άνάειλε ο ήλιος της Μάννας του Έλλάδας, τ' αντίκρυσε άρρωστημένο.

Ζώντας μεσ' τον Έλληνικό άέρα άρχισε να περπατά ή πάνω στα σημάδια κάποιων παλιών χρόνων. Κι' έννοιωσε πάλι το κορμί του να παίρνει το πρώτο σφύγγος... κι' άρχισε να ξαναζή.

Μά τα χρόνια δεν ήσαν τα ίδια και ή Σοφ είχε αλλάξει. Πάντα ή ίδια θέληση, ή ίδια όρμη για μπρός, μά οι όθοι της Σοφς άλλαγμένον.

Υστερ' άπ' την τρομερή όκταετία ή Σοφ κατάντησε δύσκολη κι' ο Σουφλιώτης δύσκολα αντίκρυσε τα χιπήματα της.

Και το τελευταίο χιπήμα που τρανώσει όχι μόνο την οικονομική Σοφ του τη κορινή, μά και το νοθ του για την πρόνοια του μέλλοντος το δέχτηκε φέτος στο 1930.

Το Σουφλί, πόλη γνωστή για τη σηροτροφία της, κυριότερο ίσως και μόνο στοιχείο της Σοφς του έχει τα κοικούλια.

Άπ' αυτά καρτερούν οικογένειες να ζήσουν, νιές να παντρευτούν, νέοι να απουδάσουν, γέροι να γεροκομηθούν. Μά

κι' αυτά δεν άφησαν τίποτε αντίκρυ στο κόπο πάχουν, μάκ δεν είχαν άξια, κι' έκτός που δεν είχαν άξια — 80 δραχμές το χιλιόγραμμο — είχαν και μιά τρανή άποτυχία σε άπόδοση.

Και άποτελέσματα ήταν να δυστυχήσουν τόσες οικογένειες που μπορεί να πή λάνεις πως σεσηθήσαν κι' αυτό το γρονι. Εδνυχώς όμως πούθε να τις ανακουφισή ή πληρωμή των άποσημώσεων πολεμοπαθών του Εθροπαϊκού πολέμου κι' έτσι ή όμολογίες χάσαν κείνο που δεν άφησαν τα κοικούλια. Μά κι' αυτό δεν ήταν γενικό, γιατί πολλές οικογένειες φτώχες που δεν υπέστησαν ζημίας κι' έτοιμώς δεν είχαν το ευτύχημα να πάρουν όμολογίες — θα ήπτε δεν είχαν και το άτύχημα να χάσουν περιουσία; Βέβαια μά ή όμολογίες τώρα θα τις άνακουφίζαν — και άλλες που ένφ ζημιώθηκαν άρκετά, ά ζημιώθηκαν πολύ λίγο, υπέκυψαν στο μοιραίο, κι' αντίκρυσαν το φάσμα της πείνας... Και τα πλήγματα έρχονται κατότι τόνα σπάλλο. Την έπιτυχία των κοικουλιών την άκολούθησε ή άποτυχία των σιτηρών.

Η έφετεινή έλαχιστή άπόδοση της δουλειάς του γεωργικού κόσμου υπήρξε έξαιρετικό γεγονός που έκαμε πατέρες οικογενειάρχες να πάρουν άλλες κατευθύνσεις... Και από τον περασμένο άκόμα χρόνο οι Σουφλιώται έπιδόθηκαν στην άμπελοφυγία για ν' άποτήσουν πάλι τ' άμπέλια και το κρασιά των πρό του 1912 χρόνων.

Βαρεμένοι από τόσες μεριές είχαν βοη κάποια θαλωρή στο Γεωργικό Συνεταιρισμό με τα δάνεια του. Μά κι' αυτά που καταντούν ληξιπρόθεσμα και εκκρόθεσμα τους φέρνουν σε μιά δύσκολη θέση στην άνεσιά τους αυτή. Και το κακό που ή Άγροτική Τράπεζα δεν άρχισε άκόμη να παραγωγή δάνεια. Μά μη εκπληρώνοντας τις υποχρεώσεις τον οι γεωργοί μας στο Συνεταιρισμό τους, άδυνατούν να πάρουν άπ' την Άγροτική.

Κι' έτσι ή πόλις αυτή με το τόσο άμορφο παλιό παρελθόν της, σήμερα δεν έχει παρά την όρη πόλης, που ύποφέρει, πόλης που φωλιάζει ή φτώχεια... Και γέννημα της φτώχειας είναι ή σωματική κατάρπωση και ή ψυχική μίστρια. Μά πάλι άστράφτει ή φλόγα της κατάρπωσης μιάς καλλιτέρας Σοφς. Κ' εδνυχώς γίναν και γίνονται τόσα έργα που θα μπορούσαν πάλι μιά γρήγορη μέρα να κάμουν το Σουφλι να ξαναζήση ευτυχημένο.

Σ. Γ.

« Δωϊαίη
 Δράμα »
 1930
 Aug. 22

Β'.

Τώρα τελευταία ιδρύθηκε και Μετεωρολογικός σταθμός που θα μπορέση—είμαστε βέβαιοι απ' τα πρόσωπα της υπηρεσίας του—ν' ανταποκριθή πλήρως στο σκοπό του και της γεωργικών του τόπων ανάγκες.

Επίσης σε λίγο ιδρύεται Δημοτικό Θεραπευτήριο, στο οποίο οι τόσο σκληρά χτυπημένοι απ' τη ζωή Σουφλιώτες θα βρούν πραγματική θαλπωρή.

Δέν είναι μοναχά η Γεωργική τάξη—αυτή πολύ περισσότερο βέβαια—που υποφέρει. Και οι λίγοι άστοι κι' αυτοί διέρχονται μια άσχημη εποχή.

Και περνά η ζωή δύσκολη, με την έλπίδα μιας καλλίτερης αύριο.

Σύλλογος Νέων

Όντας φτωχωμένες οι προοδευτικές και καλλιτεχνικές ιδέες στους νέους, που πάντα αυτοί είναι η εκδήλωση της ενέργειας, η κίνησης της δραστηριότητας και πρωτοβουλίας, δέν είχαμε παρά να καρτερούμε απ' αυτούς κάτι το άμορφο. Και έτσι, συμμαζεμένοι στο μωρφωτικό «Σύλλογο Νέων» προχθές μας δώσαν για τέταρτη φορά την ευκαιρία να δοθμε την όλον έξελισσόμενη εργασία τους.

Μια θεατρική τους παράσταση που έδωσε κάποιες στιγμές ευχάριστες στην πεζή μας ζωή, με το άμορφο τρίπραχτο κοινωνικό δράμα δ' «Αρχιεργάτης» που τη μεγαλύτερη έπιτυχία είχε ο κ. Θ. Προδρόμου στο ρόλο του Κουρ-

τιέρ- άν και υπερβολικός σε κάποιες σκηνές' και Ικανοποιητική απόδοση στο ρόλο του 'Αρχιεργάτου δ' κ. Α. Τερζούδης.

Ελπίζουμε πώς ο Σύλλογος Νέων θα παραμερίση κάθε εμπόδιο που θα βρεθή μπρός του και θα συνεχίση τον άμορφο δρόμο που χάραξε δείχνοντάς μας πάντα το προοδευτικό του έργο.

Στεύς Η! Πανθρακικούς.

Με λύπη μου τρανή έρχομαι να πώ, πώς το Σουφλι που κέρδισε τόσες και τόσες νίκες σε προηγούμενους Πανθρακικούς αγώνες στους Η! Πανθρακικούς σχεδόν δέν αντιπροσωπεύεται.

Είναι πολλές οι αιτίες της κατάντιας αυτής, μα η κυριώτερη είναι η έλλειψη του Γυμναστηρίου "Έχουν διατεθή 100.000 για να γίνη τέτοιο μα καμιά άπολότως εργασία δέν έγινε μέχρι σήμερα. Και τα νέα βλαστάρια που μοροούσαν να φέρουν νίκες στην πατρίδα τους έχουν μείνει σε κατάντιαση στασιμότητας.

Μα εύτυχώς μια άλλη δουλειά που κυριολεκτικά οφείλεται στον άκούραστο καθηγητή κ. Σ. Βοαχάμη έβαλε το Σουφλι σε καλή σειρά στους Η! Πανθρακικούς.

Η φανφάρα της πόλης μας που δέν άριθμεί παρά 6 μηνών μοναχά ζωή, είχε πρώτη θέση στη μουσική κίνηση των αγώνων.

Έκτος αυτής και η μαντολίνα τα του Γυμνασίου μας-η τόσο γνωστή-εχάρισεν ευχάριστες στιγμές στους ξένους όπως τόσες άλλες φορές. Σ. Γ'

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ